

BOJ O ŽIVOT

8

Na terasovitou plošinu s oběma spáči dopadly první sluneční paprsky, a jak slunce vystupovalo nad obzor, skalnatá stěna hory byla stále teplejší. Když se Thor probudil, ani ho nenapadlo vstát, jen si protáhl údy. Po střelném poranění, *sapoos oowin* a po hostině v údolí se cítil velice dobře a nespěchal opustit místo plné vlídného a štědrého slunce. Dlouho se díval na Muskwa. Medvědě se za nočního chladu stulilo mezi Thorovy teplé přední tlapy, leželo tam dosud, spalo a tichounce kňučivě plakalo.

Po chvíli udělal Thor něco, co ho do té doby nikdy ani nenapadlo. Něžně očichal toho malého kulatého tvorečka mezi svými tlapami a jeho velký plochý červený jazyk se dotkl čumáčku medvěděte. A Muskwa, kterému se snad zdálo o matce, se k němu těsněji přitulil. Tak jako si malé děti získaly srdce barbarů, kteří je původně chtěli usmrtit, tak se i Muskwa jakýmsi zázrakem ocitl v Thorově životě. Velký grizzly byl stále ještě zmatený.

Nevzpíral se jen nevysvětlitelnému odporu, který měl ke všem mláďatům, ale také pevně zakořeněnému způsobu desetiletého samotářského života. Zároveň si začínal uvědomovat, že Muskwova blízkost přináší cosi velmi příjemného.

S příchodem člověka vstoupily do jeho života nové pocity, možná to byly jen jejich zážehy. Dokud nemáme nepřátele a nehrozí nám nebezpečí, nedovedeme plně ocenit přátelství. Možná, že Thor, který se právě poprvé setkal se skutečnými nepřáteli a s opravdovým nebezpečím, začínal chápat podstatu přátelství. Také se blížila doba páření a Muskwa dosud provázel pach jeho matky. A jak se Muskwa nadále spokojeně vyhříval a snil, Thor zažíval pocit rostoucí spokojenosti.

Pohlédl dolů do údolí třpytícího se kapkami nočního deště a nespátřil nic, co by rušilo jeho klid. Nasával vzduch naplněný svěží vůní rostoucí trávy, květin, balzámových jedlí a čerstvé dešťové vody. Začal si olizovat ránu a pohybem probudil Muskwu. Ten zvedl hlavu, mžoural chvíli na slunce, pak si ospale protřel malými tlapkami oči a vstal. Jako všechny děti byl připraven na nový den a neohlížel se na útrapy a obtíže dne minulého.

Thor zůstal dál klidně ležet a díval se dolů do údolí, ale Muskwa začal prozkoumávat štěrbinu ve skalní stěně a skotačil mezi kameny na skalní terase. Začal medvídě pozorovat. Zaujaly ho jeho dosud neohrabané pohyby i neuvěřitelné přemety mezi kameny. Pak se těžkopádně zvedl a oklepal se. Stál nejméně pět minut, díval se dolů do údolí a věřil tak nepohnutě, jako by byl vytesán z kamene. A Muskwa nastražil svá malá ouška, přiběhl a postavil se vedle něho, upíral malá očka tu na Thora, tu do sluncem prozářeného prostoru a zpět na Thora, jako by se ptal, co se bude dít.

Velký grizzly odpověděl. Přešel terasu a začal sestupovat do údolí. Muskwa ho následoval. Medvídě mělo dojem, že je oproti včerejšku dvakrát tak velké a nejméně dvojnásobně silné. Již ho neovládala touha po